Универзитет у Београду
Филолошки факултет

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 40 Закона о Високом образовању, Наставно-научно веће је на седници одржаној 24. јануара 2017. године донело одлуку којом смо изабрани у Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је Марија Опачић пријавила под насловом *Категорија социјативности у руском и српском језику*.

2. Састав Комисије:

Др Предраг Пипер, редовни професор за научну област русистика; година избора у звање: 7. 12. 1991; запослен на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Др Биљана Марић, доцент за научну област русистика; година избора у звање: 1. 11. 2011; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Др Јелена Гинић, доцент за научну област русистика; датум избора у звање: 2014; запослена на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

II. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Марија Опачић рођена је 10. августа 1988. године у Београду.

Дипломирала је на студијском програму Руски језик и књижевност 2012. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду са просечном оценом 8,69.

Мастер академске студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2013. године са просечном оценом 9,83. На мастер академским студијама одбранила је завршни рад из области лингвистичке русистике *Социјативне конструкције типа* мы с тобой *у руском језику и њихови српски преводи* (оцена 10).

На Филолошком факултету у Београду уписала је докторске академске студије 2015. године на модулу Језик.

Испите у обиму 120 ЕСПБ положила је са просечном оценом 9,88.

У периоду од 2014. до 2017. године радила је повремено као наставник руског језика у основној школи и у Четвртој гимназији у Београду.

III. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Опачић Марија. „Ксенија Кончаревић, *Језик и религија, појмовник теолингвистике*, Београд: Јасен, 2017, 348 стр.“. *Јужнословенски филолог* LXXIV, 3–4 (прихваћено за штампу). Приказ.

IV. ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија закључује да Марија Опачић испуњава услове за израду докторске дисертације.

V. ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора докторске дисертације Марије Опачић предложен је др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за славистику.

Библиографија ментора са најмање пет јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

Pronomina reflexiva у српскохрватском језику (у поређењу са руским). *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 27–28 (1984–1985): 633–639.

Реципрочност и рефлексивност у словенским језицима. *Јужнословенски филолог* XLII (1986): 9–20.

Локалистская теория падежей и функциональная грамматика русского языка как иностраннного // *Русский язык за рубежом* (Москва). – 6 (1986), 79–83.

О граматичком значењу. *Живи језици* XXX, 1/4 (1988): 10–16.

Граматичке категорије и говорне ситуације у српском и другим словенским језицима. *Књижевност и језик* XXXVII, 1 (1990): 20–33.

О поређењу граматичких структура руског и српскохрватског језика на функционалној основи. *Зборник Матице српске за славистику* 41 (1991): 51–67.

Tertium comparationis u konfrontativnim i tipološkim opisima slovenskih jezika // *IV simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja : Novi Sad, 8. i 9. decembar 1989 : zbornik radova*. – Novi Sad : Filozofski fakultet, 1991. – Str. 15–23.

О полицентричности семантичких категорија. *Јужнословенски филолог* LVI, 3–4 (2000): 829–840.

В трехмерном пространстве языкознания: и за его пределами // *Язык и культура : факты и ценности : в честь академика Ю. С. Степанова*. – Москва, 2001. – Стр. 120–128.

Проспект синтаксе руског језика у поређењу са српском (на примеру категорије социјативности). *Славистика* VI, (2002): 19–29.

Граматика руског језика у поређењу са српском. – 2. изм. издање. Београд: Издавачко предузеће Завет, 2005.

Синтакса савременога српског језика, проста реченица, у ред. Милке Ивић. Београд: Институт за српски језик САНУ, Београдска књига; Нови Сад: Матица српска, 2005. (Са Иваном Антонић, Владиславом Ружић, Сретом Танасићем, Људмилом Поповић и Бранком Тошовићем)

Српски језик. – У књ.: В. Малџијева, З. Тополињска, М. Ђукановић, П.Пипер, *Јужнословенски језици : граматичке структуре и функције* / у редакцији Предрага Пипера. – Београд : Београдска књига, 2009. – Стр. 381-534.

Граматика руског језика : *у поређењу са српском*. – Треће издање. – Београд : Завет, 2012. – 340 стр.

Лингвистичка русистика, студије и чланци. Београд: Филолошки факултет Универзитета, 2012.

Нормативна граматика српског језика. Нови Сад: Матица српска, 2013. (Са Иваном Клајном)

Лингвистичка славистика, студије и чланци. Београд: Славистичко друштво Србије, 2014.

О простору у српској језичкој слици света. *Slavistična revija* 62, 3, (2014): 275–294.

Српски у кругу словенских језика, граматичка и лексичка поређења. Београд: NM libris, 2015.

Комисија сматра да проф. др Предраг Пипер испуњава услове за ментора предложене докторске дисертације.

VI. ОЦЕНА О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Оцена формулације наслова тезе:

Комисија закључује да је предложени наслов тезе: *КАТЕГОРИЈА СОЦИЈАТИВНОСТИ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ* примерен предмету и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Оцена предмета (проблема) истраживања:

Предмет дисертације *КАТЕГОРИЈА СОЦИЈАТИВНОСТИ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ* припада актуелној проблемској области у савременој лингвистичкој русистици и славистици, јер су семантичке категорије у словенским језицима предмет интензивних проучавања.

Предложена дисертација одликовала би се такође иновативношћу пошто до сада није било сличног монографског конфронтативног истраживања ни у науци о руском језику, ни у науци о српском језику, ни у другим гранама лингвистичке славистике.

Дисертација *КАТЕГОРИЈА СОЦИЈАТИВНОСТИ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ* имала би научно релевантан предмет јер се средства изражавања социјативности одликују развијеношћу системских односа и високом фреквентношћу употребе.

3. Библиографија прелиминарних истраживања:

Марија Опачић је приложила следећи прелиминарни списак литературе из области из које жели да пише докторску дисертацију:

Апресян Ю. Д. «Опыт описания значений глаголов по их семантическим признакам (типам управления». *Вопросы языкознания* № 5, (1965): 51–66.

Апресян Ю. Д. *Лексическая семантика, синонимические средства языка*. Москва: Наука, 1974.

Арутюнова Н. Д. *Предложение и его смысл, логико-семантические проблемы*. Москва: Наука, 1976.

Архипов А. В. *Проблемы автоматического анализа комитативных групп в русском языке*. 2003 <http://www.philol.msu.ru/otipl/~new/people/arhipov.php> <http://www.dialog-21.ru/Archive/2003/Arhipov.htm> 20.12.2017.

Архипов А. В. «Языки ʻANDʼ и языки ʻWITHʼ: Сколько делений бывает на бинарной шкале?». *Первая конференция по типологии и грамматике для молодых исследователей, тезисы докладов.* Санкт-Петербург: Наука, 2004: 17–21.

Архипов А. В. «К типологии комитативных конструкций. Часть I. Определение и формальная типология». *Вопросы языкознания* № 4, (2005): 76–100.

Архипов А. В. «К типологии комитативных конструкций. Часть II. Полисемия комитативных конструкций». *Вопросы языкознания* №3, (2008): 22–50.

Архипов А. В. *Типология комитативных конструкций*. Москва: Знак, 2009.

Архипов А. В., Брыкина М. М. «Разрешение синтаксической омонимии при автоматическом анализе комитативных групп в русском языке». Кобозева И. М., Нариньяни А. С., Селегей В. П. (ред.) *Компьютерная лингвистика и интеллектуальные технологии: Труды Международной конференции Диалог 2004*. Москва: Наука, 2004: 21–26.

Белић Александар. *Општа лингвистика. Књ. 1 и 2. О језичкој природи и језичком развитку*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 1998.

Белошапкова В. А. *Современный русский язык, синтаксис*. Москва: Высшая школа, 1977.

Бернштейн С. Б. (ред.) *Творительный падеж в славянских языках*. Москва: АН СССР, 1958.

Бодуен де Куртене Јан. *Лингвистички списи*. Превео и приредио Предраг Пипер, Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада, 1988.

Валгина Н. С. *Синтаксис современного русского языка*. Москва: Высшая школа, 1973.

Виноградов В. В. *Русский язык (грамматическое учение о слове)*. – 2. изд. Москва: Высшая школа, 1972.

Виноградов В. В., Истрина Е. С. *Грамматика русского языка*. *Синтаксис*. Т2. Москва: Академия наук СССР, 1960.

Вониш Арно. „Словенска/словеначка двојина“. *Славистика* XVIII (2014): 215–223.

Даниэль М. А. *Типология ассоциативной множественности.* Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук. 2000. <http://www.philol.msu.ru/~otipl/new/main/article/daniel/Daniel/%dissertacija.pdf>

Ђукановић Маја. „Личне заменице у српском и словеначком језику“. *Српски језик* 9, 1–2, (2004): 405–416.

Зализняк А. А., Шмелев А. Д. «О том, чего нельзя сделать вместе». Рахилина Е. В., Тестелец Я. Г. (ред.) *Типология и теория языка: От описания к объяснению. К 60-летию А. Е. Кибрика*. Москва: Языки русской культуры, 1999: 450–457.

Золотова Г. А.(ред.) *Синтаксис текста*. Москва: Наука, 1979.

Золотова Г. А. *Коммуникативные аспекты русского синтаксиса*. Москва: Наука, 1982.

Ивић Милка. *Значења српскохрватског инструментала и њихов развој*. Београд, 1954. Београд: Београдска књига, САНУ, Институт за српски језик САНУ, 2005.

Ивић Милка. „Однос између квалитативног генитива и квалитативног инструментала“. *Наш језик* н.с. VII, 7–10 (1956): 260–269.

Ивић Павле. „О говору Галипољских Срба“. *Српски дијалектолошки зборник* XII (1957): 1–519.

Ивић Павле, Клајн Иван, Пешикан Митар, Брборић Бранислав. *Српски језички приручник*. Београд: Београдска књига, 2004.

Кошутић Радован. *Граматика руског језика. Књ. 2. Облици.* – 2. изд. Београд: Научна књига, 1950.

ЛЭС: *Лингвистический энциклопедический словарь* (ред. В. Н. Ярцева). Москва: Советская энциклопедия, 1990.

Маројевић Радмило. *Лингвистика и поетика превођења (међусловенски превод)*. Београд: Научна књига, 1989.

Мразек Роман. *Синтаксис русского творительного, структурно-сравнительное исследование*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1964.

Николић Вера. *Граматика руског језика (фонетика и морфологија)*. Београд: Београдски издавачки завод, 1966.

Падучева Е. В. *Высказывание и его соотнесенность с действительностью*. Москва: Наука, 1985.

Пипер Предраг. „О типовима квантификатора у српскохрватском језику“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 11, 2 (1982): 93–103.

Пипер Предраг. „Pronomina reflexiva у српскохрватском језику (у поређењу са руским)“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 27–28 (1984–1985): 633–639.

Пипер Предраг. „Реципрочност и рефлексивност у словенским језицима“. *Јужнословенски филолог* XLII (1986): 9–20.

Пипер Предраг. „О граматичком значењу“. *Живи језици* XXX, 1/4 (1988): 10–16.

Пипер Предраг. „Граматичке категорије и говорне ситуације у српском и другим словенским језицима“. *Књижевност и језик* XXXVII, 1 (1990): 20–33.

Пипер Предраг. „О прилошкој нумеричкој квантификацији у руском и српскохрватском језику“. *Зборник Матице српске за славистику* 39 (1990): 97–112.

Пипер Предраг. „О поређењу граматичких структура руског и српскохрватског језика на функционалној основи“. *Зборник Матице српске за славистику* 41 (1991): 51–67.

Пипер Предраг. „О полицентричности семантичких категорија“. *Јужнословенски филолог* LVI, 3–4 (2000): 829–840.

Пипер Предраг. „Проспект синтаксе руског језика у поређењу са српском (на примеру категорије социјативности)“. *Славистика* VI, (2002): 19–29.

Пипер Предраг. *Граматика руског језика у поређењу са српском*. – 2. изм. издање. Београд: Издавачко предузеће „Завет“, 2005.

Пипер Предраг. *Лингвистичка русистика, студије и чланци*. Београд: Филолошки факултет Универзитета, 2012.

Пипер Предраг, Клајн Иван. *Нормативна граматика српског језика*. Нови Сад: Матица српска, 2013.

Пипер Предраг. *Лингвистичка славистика, студије и чланци*. Београд: Славистичко друштво Србије, 2014.

Пипер Предраг. „О простору у српској језичкој слици света“. *Slavistična revija* 62, 3, (2014): 275–294.

Пипер Предраг. *Српски у кругу словенских језика, граматичка и лексичка поређења*. Београд: NM libris, 2015.

Пипер Предраг, Антонић Ивана, Ружић Владислава, Танасић Срето, Поповић Људмила, Тошовић Бранко. *Синтакса савременога српског језика, проста реченица, у ред. Милке Ивић*. Београд: Институт за српски језик САНУ, Београдска књига; Нови Сад: Матица српска, 2005.

Половина Весна. „Реформулација смисла у дискурсу и језички нивои“. *Научни састанак слависта у Вукове дане* 21, 2, (1993): 110–117.

Розенталь Д. Э. *Практическая стилистика русского языка*. Москва: АСТ Издательство, 1998.

Санников В. З. *Русский синтаксис в семантико-прагматическом пространстве*. Москва: Языки славянских культур, 2008.

СГТРЯ: *Словарь грамматических трудностей русского языка* (Т. Ф. Ефремова, В. Г. Костомаров). Москва: Русский язык, 1986.

Станојчић Живојин. „О двојаком облику предлога у секвенци с/са + падежни облик“. *Наш језик* XV, 5 (1966): 257–287.

Станојчић Живојин. *Граматика српског књижевног језика*. Београд: Креативни центар, 2010.

Станојчић Живојин, Поповић Љубомир. *Граматка српскога језика, уџбеник за I, II ,III и IV разред средње школе*. – 7. изд. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2000.

Стевановић Михаило. *Савремени српскохрватски језик (Граматички системи и књижевнојезичка норма), II, Синтакса*. – 2. изд. Београд: Научна књига, 1974.

Стевановић Михаило. „Социјатив–инструментал: једнакост и разлике, додири и мешања“. *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* 27–28 (1984–1985): 733–740.

Шведова Н. Ю., Лопатин В. В. (ред.) *Русская грамматика*. – 2.изд. Москва: Русский язык, 1990.

Barnetová Vilma, Běličová-Křížková Helena, Leška Oldřich, Skoumalová Zdena, Straková Vlasta. *Русская грамматика 2*. Praha: Academia, 1979.

Derganc Aleksandra. „Nekatere značilnosti dvojine v slovenščini“. *Slavistična revija* posebna številka (2006): 57–70.

Đorđević Radmila. *Uvod u kontrastiranje jezika*. – 6 izd. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta, 2004.

Filipović Rudolf. *Teorija jezika u kontaktu*. Zagreb: JAZU, Školska knjiga, 1986.

Ivić Milka. *Lingvistički ogledi*. Beograd: Biblioteka XX vek, 1983.

Marojević Radmilo. „Specifičan način izražavanja socijativnosti u ruskom jeziku. Subjekatske, objekatske i atributske sintagme tipa МЫ (НАС, НАШ) С ТОБОЙ“. *Strani jezici* VII, 3–4, (1978): 167–175.

Marojević Radmilo. *Gramatika ruskog jezika*. – 7. izd. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2006.

Piper Predrag. „O denotativnom i signifikativnom značenju lingvističkog termina, s osvrtom na rusku lingvističku terminologiju“. *II simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja.* Novi Sad: Filozofski fakultet, 1983: 125–129.

Piper Predrag. *Zamenički prilozi, gramatički status i semantički tipovi*. Novi Sad: Institut za strane jezike i književnosti, 1983.

Piper Predrag. „Između kontrastivne i konfrontativne lingvistike“. *III simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja*. Novi Sad: Filozofski fakultet, 1986: 401–408.

Piper Predrag. „Tertium comparationis u konfrontativnim i tipološkim opisima slovenskih jezika“. *IV simpozijum Kontrastivna jezička istraživanja*. Novi Sad: Filozofski fakultet , 1991: 15–23.

Tošović Branko. *Ruska gramatika u poređenju sa srpskohrvatskom: glasovi, oblici, rečenica*. Sarajevo: Svjetlost, 1988.

Žolobov O. F. „Raba dvojine v zvezah z dvema imenoma. Dvojna dvojina“. Prev. Vanda Babič, *Slavistična revija* 50, 2, (2002): 269–275.

4. Циљеви истраживања, хипотезе и очекивани резултати:

Основни циљ докторске дисертације Марије Опачић представља утврђивање степена формално-структурних и функционално-семантичких разлика, сличности и подударности социјативних конструкција у руском и српском језику, њихов исцрпан опис и конзистентно објашњење са становишта теорије и методологије савремене науке о језику, анализа семантичке издиференцираности социјативних конструкција као и низа прелазних појава у тој области, због чега категорију социјативности треба сагледавати у њеним везама са другим семантичким категоријама, тако да очекивани резултати, поред дескрипције и интерпретације многих међујезичких (не)подударности у контрастивном пресеку, могу показати и природу сложених међукатегоријалних релација у двама језицима.

Један од базичних циљева истраживања био би такође, како Марија Опачић у пријави умесно наводи, преиспитивање критеријума диференцирања социјативних значења, на основу чега би се после прегледа историје проучавања датог питања у славистичкој литератури могли извести одговарајући закључци везани за категоријално дефинисање категорије социјативности.

У том погледу резултати датог истраживања могли би послужити бољем сагледавању језичких чињеница везанх за категорију социјативности у контексту сродно усмерених проучавања, как контрастивно-типолошких, тако и ширих типолошких истраживања.

Предложена докторска дисертација могла би такође пружити увид у функционалностилску раслојеност двају језика у контексту у домену исказивања социјативности у савременом руском и савременом српском књижевном језику, при чему судбина појединих језичких појава, карактеристичних за синхронијски план једног, или пак за дијахронијско изучавање другог језика, може водити и ка ширим запажањима, нпр., квазинапоредне комитативне конструкцијаме са продубљеним референтом у говору Галипољских Срба представљају предмет у првом реду дијалектолошких истраживања, а, с друге стране, квазинапоредне комитативне конструкције са продубљеним референтом имају специфичан статус у савременом руском стандардном језику.

Основне хипотезе у дисертационом истраживању *Категорија социјативности у руском и српском језику* добро су формулисане и представљају солидну основу за истраживање које у оквиру рада на дисертацији која се пријављује треба обавити. Те хипотезе су да систем језичких средстава за исказивање социјативности и у руском и у

српском језику припада антропоцентричном категоријалном комплексу, да се социјативна значења исказују средствима морфолошког, синтаксичког, творбеног и лексичког нивоа као и њиховим комбиновањем у структури реченице, да је категорија социјативности у чврстим везама (чију природу треба подробно испитати) са категоријама персоналности, агентивности, квантификације, комитативности и неким другим семантички категоријама, те да постоји висок степен сличности између социјативних конструција у руском и српском језику, али и неких системских разлика, које такође траже прицизан опис и објашњење. Те хипотезе треба и теоријски и емпиријски проверити и оснажити да би се дошло до научно вредних закључака.

Дисертационо испитивање категорије социјативности у савременом руском књижевном језику у поређењу са српским на валидном и репрезентативном корпусу, требало би да резултира исцрпним, прецизним и добро документованим увидом у те језичке подсистеме дата два језика. Тим главним очекиваним резултатом били би обухваћени и други, ужи резултати тако замишљене дисертације, који би могли бити корисни за будућа шира граматичка и лексиколошка проучавања словенских језика.

Може се са доста основа очекивати да би дисертационо истраживање *КАТЕГОРИЈА СОЦИЈАТИВНОСТИ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ* дало резултате који би били релевантни како за науку о руском језику и науку о српском језику, узете понаособ, тако и за контрастивно проучавање словенских језика.

У својој пријави теме за докторску дисертацију Марија Опачић умесно истиче да су проблеми исказивања социјативности стално подстицајни за нова лингвистичка истраживања, посебно у светлу данас врло присутне антропоцентричне лингвистичке парадигме и у теоријским оквирима когнитивне лингвистике.

5. План рада:

План рада докторске дисертације Марије Опачић обухватио би неколико фаза истраживања, почев од питања везаних за категоријално дефинисање социјативности и утврђивање корелације међу критеријумима диференцирања социјативних значења у руском и српском језику, да би се затим пажња усмерила на контрастивну анализу синтаксичких и несинтаксичких средстава у руском и српском језику, као и на међуоднос категорије социјативности са другим семантичким категоријама ради утврђивања њеног положаја у систему семантичких категорија.

План рада у погледу структурне организације подразумева постојање више ужих целина, међу којима су:

1. Увод
1.1. Категоријално дефинисање социјативности
1.2. Критеријуми диференцирања социјативних значења у руском и српском језику
2. Социјативни инструментал
2.2. Семантички типови
2.2.1. Социјатив непосредног типа
2.2.2. Социјатив посредног типа
2.2.3. Конструкције са карактеристичним именским изразом у савременом руском језику
2.2.3.1. квазинапоредне комитативне конструкције са продубљеним референтом

2.2.3.2. социјативне квазинапоредне конструкције
2.2.4. Социјатив целине
2.2.5. Неправи социјатив
2.2.6. Социјатив формалне уклопљености у систем – псеудосоцијатив
2.2.6.1. Пратилачки псеудосоцијатив
2.2.6.2. Псеудосоцијатив „карактеристичне појединости“
2.2.6.3. Темпорални псеудосоцијатив
2.2.6.4. Псеудосоцијатив става
3. Акузативне конструкције са социјативним значењем
4. Генитивне конструкције са социјативним значењем
5. Негативна социјативност
6. Социјативност и инструменталност
7. Социјативност и квантификација
7.1. Социјативност и нумеричка квантификација
7.1.2. Прономинално социјативне конструкције са нумеричким квантификаторима
8. Социјативност и квалификација
9. Социјативност и реципрочност
10. Социјативност и рефлексивност
11. Социјативност и темпоралност
12. Социјативни предикати и дистинкција степена социјативног значења
13. Лексички изрази са социјативним значењем
14. Творбена средства и изражавање социјативности
15. Закључци

У закључцима би били резимирани резултати истраживања и било би указано на могуће правце даљих истраживања. Таква структура дисертације пружа добре могућности да се резултати презентују научној јавности на јасан, прегледан, конзистентан и убедљив начин.

6. Методе истраживања:

Истраживање би било спроведено применом контрастивног метода у поступку контрастивне анализе двају сродних, словенских језика на синхронијској равни и на језичкој грађи руског и српског књижевног језика са циљем утврђивања међујезичких разлика и подударности, базираних на конвергентним, дивергентним и нултим односима, а затим утврђивање сличности у двама језицима на плану форме, садржаја или дистрибуције, односно еквивалентности у значењу, на основу чега је могуће одредити степен кореспонденције језичких датости језичких система који се пореде.

Марија Опачић би у дисертацији *Категорија социјативности у руском и српском језику* применила и неке друге методолошке поступке, посебно оне који се примењују у когнитивнолингвистичким истраживањима (нпр. анализа прототипа, анализа вербалних асоцијација и др.).

Емпиријску основу њеног истраживања представљала би грађа из основних функционалних стилова руског и српског језика, која би била преузета из постојећих електронских и других извора, а знатним делом грађа би била ексцепирана и из примарних извора.

VII. ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу наведених података Комисија констатује да је Марија Опачић, мастер, подобна за израду докторске дисертације.

На основу онога што је у пријави наведено о постављеним циљевима, хипотезама, методу рада и очекиваним резултатима Комисија констатује да је предложена тема *Категорија социјативности у руском и српском језику* подобна за израду докторске дисертације.

На основу наведених података о предложеном ментору Комисија констатује да је проф. др Предраг Пипер подобан за ментора предложене докторске дисертације.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата Марије Опачић и да јој одобри тему за израду докторске дисертације под насловом *КАТЕГОРИЈА СОЦИЈАТИВНОСТИ У РУСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ*, а да се за ментора именује др Предраг Пипер, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Предраг Пипер, редовни професор

Др Биљана Марић, доцент

Др Јелена Гинић, доцент

Београд,
22. фебруара 2018.